

betaling i forskjellige Terminer efter Byggeforetagerens Bestaaffenhed, navnlig efter deres Betydning som Nybygninger, Hovedreparationer eller mindre Reparationer. Jeg skal endvidere anføre, at der i § 13 er optaget en Bestemmelse, som gaar ud paa, at for de Embeder, som heelt eller tildeels ere lønede, med uvisse Indtægter, skal der herefter ved hver Vacance, med saa stor Nøiagtighed, som skjønes practiff udførlig, finde en Opgjørelse af Indtægten Step. Med saa stor Nøiagtighed, som skjønes practiff udførlig, — hvem skal afgive dette. Skjon om, hvad der er practiff udførlig? En saadan Bestemmelse hentaster man i et Lovforslag. Jeg skal dernæst henvise til den hele Bestemmelse i § 16, og til hvor vanskelig og indviklet den er, ligesom jeg kunde henvise til endnu flere Bestemmelser. Man har saaledes, fordi der var et Forhold, som man først for sig og til 3die Behandling i det andet Thing blev opmærksom paa, og derfor ikke kunde klare, i § 20, henvisst til en særlig Lov, der skal ordne en ingenlunde uvigtig Side af det hele Forhold. Forslaget er altsaa uklart og ikke tilstræffelig bearbejdet, men dette er aldeles uforeneligt med den Sikkerhed og den faste Credit, som vi må sørge for, at Livrenteanstalten beholder, derved, at der ikke uden nøiagtig Drøvelse og uden selvstændig og uafhængig Behandling, skeer nogen Forandring i dens Plan. Dette er uomgængelig nødvendigt, naar en saadan Anstalt skal have nogen Betydning. Jeg skal ikke omtale den Risiko, der fra Anstalten kunde falde tilbage paa Sinantsjerne, thi den ærede Sinantsminister kan jo dertil svare, at det er en Risiko, som ellers vilde være kommen i Form af større Pensioner. Men hvad det gjælder om, det er om Anstaltens hele Stilling, ligesom for Publicum, og ligeoverfor ligværende Anstalter, der concurrere med den. Endelig er der jo endnu en Side fra hvilken Sagen må betragtes, nemlig fra Embedsmændenes Side. Jeg tyder, at vore Embedsmænd ikke ere overdrevent høit lønede, de vare bedre lønede for 10 Aar siden, idet de enkelte Forbedringer, der ere skete i Pensionerne, aldeles ikke svare til den Nedsættelse, som er indtrædt i Pengenes numerair Værdi.

Man må vistnok finde sig deri, men man bør dog gjøre sig det klart, naar man bearbejder Lønningelovene, hvad man giver Embedsmændene, og ikke affulde det for sig selv, og derhos, idet man saaledes affulder det, gaar dem for nær. Der er af den ærede Sinantsminister forelagt en Række af Forslag til Lønningelove, hvori jeg tyder, at han har tagtaget den Sparsommelighed, som det er hans Pligt at tagtage. Men nu kommer man her og paa byrder ved en Bestemmelse Embedsmændenes et meget betydeligt Bidrag til deres egen Pensionering. Hav man da tænkt paa, eller er der i det andet Thing og fra det der, nedsatte Udvalg fremkommet nogen bestemt Anvendning af, at man saa vilde give Embedsmændene et tilsvarende Tillæg? Nei, det har man ikke. Med andre Ord: man har lige frem ad denne Vej villet nedsætte Embedsmændenes Indtægter uden at sige det. Man siger vel, ja, vi tage det nok fra dem, men det er til deres eget Bedste; thi vi skyde det ind i Livrenteanstalten for dem. Men saa tager man jo sigt nok fra Pensionerne, saa at de ikke fremtidig faae Mere, gjennem Livrente og Pensioner, end de før tilgik gennem Pensionen alene. Hvad man har taget fra Gagerne, har man altsaa taget. Dog efterat man længe har accorderet med Sinantsministeren, der forlangte en Nedsættelse af Bidraget, saa forlanger man efter, hvad der nu staer, at for hver Embedsmand med 1,500 Rd. skal aarlig afgive 60 Rd. og en Embedsmand med 2,000 Rd. aarlig 90 Rd. til Livsforsikring. Erder man, at dette er et betydeligt Bidrag? Man skulde dog engang søge at gjøre sig det klart, hvad det er, man giver Embedsmændene, som virkelig Nettoindtægt, at leve af. Enhver, der ikke er Embedsmand, og som opgør sine Indtægter, fradrager først sine Skatter, men det gjør man ikke med Hensyn til Embedsmændene. Jeg har ingen Eiendom, hvorefter jeg betaler Skat, men idet man giver mig min Lønning — jeg har som Professor 2,900 Rd. foruden et Huusleiegodtgjørelse 400 Rd. — paa lægger man mig tillige Skat til Communen og til Staten, ligesom man desuden har paa lagt mig Rangskat, og min Lønning udgjør saaledes langt fra det Beløb, som